

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (trečioji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS
2005 m. spalio 19 d.*

Byloje T-324/00

CDA Datenträger Albrechts GmbH, įsteigta Albrechts (Vokietija), atstovaujama advokatų T. Schmidt-Kötters ir D. Uwer, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

palaikoma

Vokietijos Federacinės Respublikos, atstovaujamos W.-D. Plessing, T. Jürgensen, padedamų advokato R. Bierwagen,

įstojusios į bylą šalies,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą K.-D. Borchardt, V. Kreuzschitz, padedamų C. Koenig, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

* Proceso kalba: vokiečių.

palaikomą

ODS Optical Disc Service GmbH, įsteigtos Hamburge (Vokietija), atstovaujamos advokatų I. Brinker ir U. Soltész, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusios į bylą šalies,

dėl prašymo panaikinti 2000 m. birželio 21 d. Komisijos sprendimą 2000/796/EB dėl Vokietijos bendrovės *CDA Compact Disc Albrechts GmbH* (Tiuringija) naudai suteiktos valstybės pagalbos (OL L 318, p. 62),

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(trečioji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Azizi, teisėjai R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, M. Jaeger ir F. Dehousse,
posėdžio sekretorė D. Christensen, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2004 m. gegužės 5 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisės aktai

- 1 EB 87 straipsnis nustato:

„1. Išskyrus tuos atvejus, kai ši Sutartis nustato kitaip, valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su bendrąja rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai <...>“

- 2 EB 88 straipsnis numato:

„1. Komisija kartu su valstybėmis narėmis nuolat kontroliuoja visas tose valstybėse esamas pagalbos sistemas. Valstybėms narėms ji siūlo atitinkamas priemones, reikalingas bendrajai rinkai laipsniškai plėtoti arba jai veikti.

2. Jei, paprašiusi suinteresuotas šalis pateikti savo pastabas, Komisija nustato, jog tam tikra valstybės ar iš jos išteklių teikiama pagalba yra pagal 87 straipsnį nesuderinama su bendrąja rinka, arba kad tokia pagalba netinkamai naudojama, ji

priima sprendimą, reikalaujantį, kad atitinkama valstybė narė per Komisijos nustatytą laiką tokią pagalbą panaikintų ar pakeistų <...>“.

- 3 Remiantis 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB Sutarties (88) straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1), 5 straipsniu:

„1. Jeigu Komisija mano, kad suinteresuotųjų valstybių narių pateikta informacija <...> nėra išsami, ji prašo pateikti visą reikiamą papildomą informaciją. Jeigu valstybė narė į tokį prašymą atsako, Komisija ją informuoja apie minėto atsakymo gavimą.

2. Jeigu suinteresuotoji valstybė narė per Komisijos nustatytą laikotarpį nepateikia reikalaujamos informacijos arba pateikia nepilną informaciją, Komisija jai išsiunčia pakartotiną pranešimą, nustatydama papildomą laikotarpį informacijai pateikti.

<...>“

- 4 Be to, Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnis numato:

„1. Sprendime pradėti formalus tyrimo procesą apibendrinami reikšmingi ginčytini faktai ir teisės klausimai, pateikiamas pirminis Komisijos atliktas pasiūlytos pagalbos pobūdžio priemonės įvertinimas ir išdėstomos abejonės dėl pagalbos atitikties bendrajai rinkai. Sprendime reikalaujama, kad suinteresuotoji valstybė narė ir kitos suinteresuotosios šalys pateiktų pastabas per nustatytą laikotarpį, kuris paprastai yra

ne ilgesnis kaip vienas mėnuo. Deramai pateisintais atvejais Komisija gali pratęsti nustatytą laikotarpį.

<...>“

5 Remiantis Reglamento Nr. 659/1999 10 straipsniu:

„1. Jeigu Komisija turi iš bet kurio šaltinio gautą informaciją apie įtariamą neteisėtą pagalbą, ji tokią informaciją iš karto patikrina.

2. Prireikus Komisija prašo suinteresuotosios valstybės narės pateikti informaciją. Šio reglamento <...> 5 straipsnio 1 ir 2 dalys taikomos su atitinkamais pakeitimais.

3. Jeigu, nepaisant 5 straipsnio 2 dalyje minimo pakartotino pranešimo, suinteresuotoji valstybė narė per Komisijos nustatytą laikotarpį nepateikia būtinos informacijos arba ją pateikia ne visą, Komisija priima sprendimą, įpareigojantį pateikti tokią informaciją (toliau – įsakymas pateikti informaciją). Sprendime nurodoma, kokią informaciją reikia pateikti, ir nustatomas atitinkamas laikotarpis, per kurį ji turi būti pateikta.“

6 Reglamento Nr. 659/1999 13 straipsnio 1 dalis numato:

„Galimos neteisėtos pagalbos patikrinimas užbaigiamas priimant sprendimą pagal 4 straipsnio 2, 3 arba 4 dalis. Jeigu priimami sprendimai pradėti formalaus tyrimo

procesą, bylos svarstymas užbaigiamas priimant sprendimą pagal 7 straipsnį. Jeigu valstybė narė nevykdo įsakymo pateikti informaciją, minėtasis sprendimas priimamas remiantis turima informacija.“

7 To paties reglamento 14 straipsnis nustato:

„1. Jeigu esant neteisėtai pagalbai priimami neigiami sprendimai, Komisija nusprendžia, kad suinteresuotoji valstybė narė turi imtis visų priemonių, būtinų pagalbai išieškoti iš gavėjo (toliau – sprendimas išieškoti pagalbą). Komisija nereikalauja išieškoti pagalbos, jeigu tai prieštarautų bendrajam Bendrijos teisės principui.

2. Pagalbą, kurią reikia išieškoti pagal sprendimą, sudaro palūkanos, atitinkančios tam tikrą Komisijos nustatytą normą. Palūkanos mokamos nuo neteisėtos pagalbos išmokėjimo gavėjui dienos iki jos išieškojimo dienos.

3. Nepažeidžiant nė vieno Europos Bendrijų Teisingumo Teismo nurodymo pagal Sutarties (242) straipsnį, pagalba išieškoma nedelsiant ir pagal atitinkamos valstybės narės nacionalinę teisę nustatytas procedūras, jeigu šios leidžia nedelsiant ir veiksmingai įvykdyti Komisijos sprendimą. Šiuo tikslu, kai bylą svarsto nacionaliniai teismai, suinteresuotosios valstybės narės, nepažeisdamos Bendrijos teisės, imasi visų priemonių, kurios numatytos jų atitinkamuose teisiniuose aktuose, įskaitant laikinas priemones.“

- 8 Be to, Reglamento Nr. 659/1999 16 straipsnis „Netinkamas pagalbos taikymas“ nustato:

„Nepažeisdama 23 straipsnio, netinkamai taikant pagalbą Komisija gali pradėti 4 straipsnio 4 dalyje nustatytą formalaus tyrimo procesą. Šio reglamento 6, 7, 9 ir 10 straipsniai, 11 straipsnio 1 dalis, 12, 13, 14 ir 15 straipsniai taikomi *mutatis mutandis*.“

- 9 Galiausiai 1994 m. Komisija priėmė valstybės pagalbos gaires su sunkumais susidūrusioms įmonėms gelbėti ir restruktūrizuoti (OL C 368, p. 12), pakeistas 1997 m. (OL C 283, p. 2) (toliau – gelbėjimo ir restruktūrizavimo valstybės pagalbos gairės).

Faktinės aplinkybės

- 10 2000 m. birželio 21 d. Sprendimu 2000/796/EB dėl Vokietijos bendrovės *CDA Compact Disc Albrechts GmbH* (Tiuringija) naudai suteiktos valstybės pagalbos (toliau – ginčijamas sprendimas) Komisija išreiškė savo nuomonę dėl finansinės pagalbos, kurią įvairūs viešieji subjektai 1991–1995 m. suteikė kompaktinių plokštelių ir jų priedų gamyklai Albrechts mieste, Tiuringijos federalinėje žemėje (toliau – kompaktinių plokštelių gamykla Albrechts), teisėtumo.

A — Bendrasis kontekstas

- 11 Ginčijamame sprendime Komisija išskyrė tris stadijas: įmonės steigimo fazę, įmonės restruktūrizavimo fazę ir bendrovės *MediaTec Datenträger GmbH* (toliau – *MTDA*) tam tikrų įmonės aktyvų įsigijimą.

1. Įmonės steigimo stadija (1990–1992 m.)

- 12 Iš ginčijamo sprendimo išplaukia, kad kompaktinių plokštelių gamykla Albrechts buvo įkurta remiantis 1990 m. vasario 20 d. bendrosios įmonės steigimo sutartimi tarp (valstybinio) kombinato *Robotron*, įsteigto Drezdene, Saksonijos federalinėje žemėje (toliau – *Robotron*), ir *R. E. Pilz GmbH & Co. Beteiligungs KG* (toliau – *PBK*), Kranzberg, Bavarijos federalinėje žemėje įsteigtai įmonių grupei Pilz priklausančios bendrovės. *Robotron* valdė 2/3, o *PBK* – 1/3 bendros įmonės, tuo metu vadinamos „*Pilz & Robotron GmbH & Co. Beteiligungs KG*“ (toliau – bendroji įmonė), kapitalo. Bendroji įmonė turėjo gaminti kompaktines plokšteles, jų dėtuves ir priedus. Reiner Pilz, *Pilz* grupės bendrovių direktorius, vadovavo taip pat ir bendrajai įmonei (ginčijamo sprendimo 11 konstatuojamoji dalis).
- 13 Vykdydama savo steigimo sutartyje numatytą tikslą, bendroji įmonė 1990 m. rugpjūčio 29 d. sudarė generalinės rangos sutartį su *Pilz* grupės bendrove *Pilz GmbH & Co. Construction KG* (toliau – *Pilz Construction*) dėl kompaktinių plokštelių gamyklos visiško pastatymo už bendrą 235 525 000 Vokietijos markių (DM) kainą. Prie šios sumos turėjo būti pridėtos 7,5 milijono DM sklypo paruošimo išlaidų (ginčijamo sprendimo 12 ir 20 konstatuojamosios dalys).

- 14 Be to, bendrosios įmonės įkūrimo partneriai 1992 m. gegužės 26 d. papildoma sutartimi susitarė padidinti kompaktinių plokštelių ir jų dėtuvių gamybos pajėgumus. Tam reikalingiems tiekimams bei paslaugoms buvo susitarta skirti 39 milijonus DM (ginčijamo sprendimo 22 konstatuojamoji dalis).
- 15 Šioms investicijoms finansuoti reikalingas sumas bendroji įmonė *Robotron* ir PBK paėmė iš bankų konsorciumo. Tiems kreditams buvo suteiktos dalinės arba visiškos *Treuhandanstalt*, viešosios už įmonių privatizavimą buvusios Vokietijos Demokratinės Respublikos teritorijoje atsakingos įstaigos (toliau – THA), ir Bavarijos federalinės žemės garantijos. Tiuringijos ir Bavarijos federalinės žemės – pastaroji per *Bayerische Landesanstalt für Aufbaufinanzierung*, Bavarijos federalinės žemės infrastruktūros finansavimo agentūrą (toliau – BLA), – taip pat skyrė bendrajai įmonei investicijų subsidijas ir paramą.
- 16 Be to, kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts įkūrimo stadijoje bendrosios įmonės akcijos buvo kelis kartus perleistos. Pirmiausia, THA likvidavus *Robotron* 1992 m., šios bendrovės turėtos bendrosios įmonės akcijos buvo parduotos PBK. Vėliau PBK savo ruožtu beveik visas turėtas bendrosios įmonės akcijas perleido bendrovei *Pilz GmbH & Co. Compact Disc KG*, kitai *Pilz* grupei priklausančiai įmonei (toliau – *Pilz Compact Disc*), ir taip bendroji įmonė tapo šios bendrovės filialu. Galiausiai 1992 m. lapkričio 24 d. bendroji įmonė, atlikus aprašytus sandorius ir perkėlus jos būstinę į Albrechts, pakeitė savo pavadinimą į *Pilz Albrechts GmbH* (toliau – PA). Iš karto po perleidimo sandorių PA buvo visiškai integruota į centralizuotą *Pilz* grupės lėšų valdymo sistemą (ginčijamo sprendimo 13 ir 14 konstatuojamosios dalys).

2. Restruktūrizavimo stadija (1993–1998 m.)

- 17 Kompaktinių plokštelių gamykla pradėjo veikti 1993 metais. Tik pradėjusi veiklą, ji susidūrė su dideliais sunkumais ir labai įsiskolino (ginčijamo sprendimo 15 konstatuojamoji dalis).
- 18 Siekiant pagerinti situaciją, 1994 m. kovo 7 d. buvo sudarytas sanavimo susitarimas tarp *Pilz* grupės (įskaitant *PA*), bankų ir viešųjų subjektų (*THA*, *BLA*, *Thüringer Industriebeteiligungsgesellschaft* (toliau – *TIB*) ir *Thüringer Aufbaubank* (toliau – *TAB*), kurie dalyvavo finansuojant kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts statybas. Pagal šį susitarimą buvo iš dalies ar visiškai gražinti bankų kreditai, suteikti kompaktinių plokštelių gamyklos statyboms. Be to, remiantis sanavimo susitarimu, *TIB* atgaline data iki 1994 m. sausio 1 d. įsigijo 98 %, o *TAB* – 2 % *PA* kapitalo, todėl *PA* nebeįėjo į *Pilz* grupę. Nuo 1994 m. spalio mėnesio ši bendrovė taip pat pakeitė savo pavadinimą į *CDA Compact Disc Albrechts GmbH* (toliau – *CD Albrechts*) (ginčijamo sprendimo 15 ir 17 konstatuojamosios dalys). Be to, 1994 m. ir 1995 m. *TAB* ir *BLA* suteikė *CD Albrechts* kelis kreditus.
- 19 Tais pačiais 1994 m. Vokietijos valdžios institucijos nustatė, kad didelė dalis kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts statyboms finansuoti skirtos paramos, pirmiausia per centralizuotą *Pilz* grupės lėšų valdymo sistemą, buvo netinkamai panaudota kitų šios grupės bendrovių naudai. Be to, 1995 m. liepos 25 d. buvo

pradėta bankroto procedūra dėl visų *Pilz* grupės bendrovių turto. Galiausiai Reiner Pilz už nusikalstamą bankrotą ir kitus nusikaltimus buvo nubaustas laisvės atėmimo bausme (ginčijamo sprendimo 16 konstatuojamoji dalis)

3. Tam tikrų aktyvų perėjimas *MTDA* nuosavybėn

20 Nuo 1998 m. liepos 1 d. *MTDA*, 100% *TIB* filialas, daugiausiai veikiantis pajėgių duomenų laikmenų – pirmiausia perrašomų kompaktinių plokštelių (CD-R) ir DVD diskų – gamybos srityje, įsigijo dalį *CD Albrechts* aktyvų, t. y. ilgalaikį ir trumpalaikį turtą, technines žinias ir rinkodaros struktūrą (ginčijamo sprendimo 18 konstatuojamoji dalis).

21 Tuo pačių metu *CD Albrechts* buvo pervadinta į *LCA Logistik Center Albrechts GmbH* (toliau – *LCA*), o *MTDA* – į *CDA Datenträger Albrechts GmbH* (toliau – *CDA*). Tačiau *LCA* liko verslui reikalingo sklypo, jame esančių pastatų, techninės infrastruktūros ir logistikos įrenginių savininkė. Be to, *LCA* ir *CDA* sudarė paslaugų apskaitos sutartį, kuri numatė nuomos sutartį, nustatant 800 000 DM metinę nuomos kainą, ir paslaugų teikimo sutartį už maždaug 3 milijonų DM per metus, priklausančių nuo apyvartos dydžio (ginčijamo sprendimo 19 konstatuojamoji dalis).

22 Galiausiai 2000 m. rugsėjo 22 d. *LCA* pateikė prašymą dėl jos likvidavimo pagal bankroto procedūrą.

B — *Administracinė procedūra*

- 23 Iš spaudos pranešimų sužinojusi, kad Vokietijos valdžios institucijos suteikė pagalbą kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts statyboms, Komisija 1994 m. spalio mėnesio laišku paprašė Vokietijos Federacinės Respublikos suteikti informacijos apie šią pagalbą. Dėl šio prašymo vyko aktyvus susirašinėjimas ir buvo surengti daugelis Vokietijos valdžios institucijų bei Komisijos susitikimų (ginčijamo sprendimo 1–3 konstatuojamosios dalys).
- 24 1998 m. liepos 17 d. laišku (toliau – sprendimas pradėti procedūrą) Komisija informavo Vokietijos Federacinę Respubliką apie savo sprendimą pradėti dėl šios pagalbos formalią tyrimo procedūrą pagal EB 88 straipsnio 2 dalį. Prie šio laiško buvo pridėtas Vokietijos institucijoms skirtas klausimynas. Sprendimas pradėti procedūrą 1998 m. gruodžio 15 d. buvo paskelbtas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* (Komisijos pranešimas pagal EB (88 straipsnio 2 dalį), skirtas kitoms valstybėms narėms ir kitiems suinteresuotiesiems asmenims dėl Vokietijos vyriausybės pagalbos Tiuringijoje steigiant *CD Albrechts GmbH* (anksčiau *Pilz* grupė, Bavarija), (OL C 390, p. 7).
- 25 Vokietijos institucijos reagavo į sprendimą pradėti procedūrą, išsiųsdamos kelis laiškus, kuriuose buvo pateikta papildoma informacija. Taip pat įvyko nauji Vokietijos institucijų ir Komisijos susitikimai.
- 26 Vis dėlto manydama, kad Vokietijos institucijų pateikta informacija nepakankamai atsako į jos klausimus, Komisija 1999 m. liepos 22 d. laišku pareikalavo, kad į juos būtų atsakyta ne vėliau kaip iki 1999 m. rugpjūčio 31 dienos. 1999 m. liepos 28 d. laišku paprašiusios pratęsti šį terminą ir po pakartotinio pokalbio su Komisijos atstovais 1999 m. rugsėjo 23 d. Vokietijos institucijos pateikė papildomos informacijos.

- 27 Be to, pasibaigus sprendime pradėti procedūrą nustatytam terminui, bendrovė *CDA* bei jos konkurentė, bendrovė *Point Group Ltd*, pareiškė apie savo suinteresuotumą ir pateikė Komisijai paaiškinimus.
- 28 Galiausiai 2000 m. birželio 21 d. Komisija užbaigė procedūrą, priimdama ginčijamą sprendimą.

C — Faktinių aplinkybių konstatavimas ir teisinis vertinimas

- 29 Komisija atskirai nagrinėjo finansinę pagalbą, kurią Vokietijos Federacinė Respublika suteikė steigimo stadijoje, restruktūrizavimo stadijoje ir tam tikrą *CD Albrechts* aktyvų perleidimo MTDA stadijoje.

1. Finansinė parama, kurią Vokietijos Federacinė Respublika suteikė steigimo stadijoje

- 30 Ginčijamame sprendime Komisija išskyrė penkis finansinės pagalbos steigimo stadijoje atvejus. Ginčijamo sprendimo 32 konstatuojamoje dalyje esančioje lentelėje ši finansinė pagalba aprašyta taip:

	Priemonė	Suma (milijonais DM)	Gavėjas	Teikėjas	Data	Tėsinis pagrindas
1	100 % (iš pradžių – 80 %) garantija ne-gražinimo atveju dėl 52,7 milijono DM	54,7	PBK	BLA	1991 m.	Įstatymas dėl Bavarijos federalinės žemės valstybinių garantijų ir laidavimo
2	Investicijų subsidijos ir parama	19,42	Bendroji įmonė	BLA	1991–1992 m.	Viešojo intereso užduotis „Regioninės ūkio struktūros pagerinimas“, Investicijų rėmimo įstatymas
3	Reikalavimo atsiskyrimas	3,0	PBK	BLA	1994 m.	Nėra
4	100 % garantija	190,0	Bendroji įmonė <i>Robotron</i>	THA	199(2) m.	THA schema
5	Investicijų subsidijos ir parama	63,45	Bendroji įmonė; nuo 1992 11 24–PA	Tiuringija	1991–1993 m.	Viešojo intereso užduotis „Regioninės ūkio struktūros pagerinimas“, Investicijų rėmimo įstatymas
Iš viso		330,57				

- 31 Iš šios lentelės visų pirma matyti, kad 1992 m. *THA* suteikė 100 % garantiją 190 milijonų DM sumai, kuri padengė didelę dalį *Robotron* ir bendrajai įmonei suteiktų kreditų. Komisijos nuomone, ši pagalba laikytina su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalba, nes ji buvo suteikta nesilaikant pagalbos schemų, kurioms Komisija buvo pritarusi 1991 m. rugsėjo 26 d. laišku SG(91) D/17825 (toliau – pirmoji *THA* schema) ir 1992 m. gruodžio 8 d. laišku SG(92) D/17613 (toliau – antroji *THA* schema). Vis dėlto ji mano, kad atsižvelgiant į tai, jog iš 190 milijonų DM, kuriems buvo suteikta pradinė garantija, susigrąžinti reikia tik faktiškai *THA* sumokėtus 120 milijonų DM.
- 32 Antra, Komisija konstatavo, kad iki 1993 m. gruodžio 31 d. Tiuringijos federalinė žemė, remiantis Investicijų rėmimo įstatymu (*Investitionszulagengesetz*) bei dvidešimta ir dvidešimt pirma *Rahmenplan der Gemeinschaftsaufgabe „Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur“* (Pamatinė programa 1992 m. ir 1993 m., priimta pagal 1969 m. spalio 6 d. įstatymą dėl viešojo intereso užduoties „Regioninės ūkio struktūros pagerinimas“, toliau – viešojo intereso užduoties schema), suteikė bendrajai įmonei, vėliau – *PA*, iš viso 63,45 milijono DM investicijų subsidijų ir paramos. Tačiau, Komisijos manymu, ši regioninė pagalba buvo neteisėtai suteikta remiantis viešojo intereso užduotimi ir Investicijų rėmimo įstatymu, todėl turi būti susigrąžinta kaip nesuderinama su bendrąja rinka. Atsižvelgdama į Tiuringijos federalinės žemės sprendimą, kuriuo buvo pareikalauta grąžinti 32,5 milijono DM sumą, Komisija mano, kad dar reikia susigrąžinti 30,95 milijono DM.
- 33 Trečia, Komisija konstatavo, kad 1991 m. ir 1992 m. Bavarijos federalinė žemė per *BLA* suteikė bendrajai įmonei iš viso 19,42 milijono DM investicijų subsidijų ir paramos. Tačiau kadangi šios subsidijos ir parama buvo neteisėtai panaudotos *Pilz* grupės bendrovių naudai, Komisija nusprendė, kad jos buvo neteisėtai suteiktos remiantis viešojo intereso užduoties schema ir Investicijų rėmimo įstatymu. Komisijos nuomone, todėl tai yra su EB sutartimi nesuderinama pagalba.

- 34 Ketvirta, Komisija nustatė, kad Bavarijos federalinė žemė, remdamasi Bavarijos federalinės žemės garantijų suteikimo pramonės sektoriuje taisyklėmis (*Richtlinien für die Übernahme von Staatsbürgschaften im Bereich der gewerblichen Wirtschaft*, Bavarijos finansų ministerijos paskelbtos 1973 m. rugpjūčio 7 d. pranešimu L 6511-1/7 – 43358, toliau – Bavarijos federalinės žemės garantijų suteikimo nuostatos), suteikė 80–100 % garantiją banko kreditams bendrai 54,7 milijono DM sumai, kuriuos galiausiai gavo *PBK*. Komisijos manymu, Vokietijos institucijos, nepaisydamos sprendime pradėti procedūrą esančio reikalavimo pateikti informaciją, nepateikė pakankamai detalių duomenų, leidžiančių pašalinti jos abejones dėl sandorių, susijusių su Bavarijos federalinės žemės (*BLA*) suteikta garantija, teisėtumo. Be to, atsižvelgiant į tai, kad nagrinėjama pagalba nebuvo panaudota investicijoms finansuoti, o buvo netinkamai panaudota kitiems tikslams, Komisija mano, kad ši garantija laikytina su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalba.
- 35 Penkta, Komisija teigia, kad *BLA* atsisakius 3 milijonų DM reikalavimo *PBK* atžvilgiu, kuris atsirado sumokėjus šią sumą bankams, remiantis šio sprendimo 34 punkte nurodyta garantija, buvo suteikta valstybės pagalba. Komisijos nuomone, ši pagalba nesuderinama su bendrąja rinka, nes ji buvo suteikta nesant teisinio pagrindo.
- 36 Remdamasi šiais konstatavimais, Komisija nusprendė, kad kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts steigimo stadijoje Vokietijos Federacinė Respublika, pažeisdama EB 88 straipsnio 3 dalį, suteikė iš viso 260,57 milijono DM valstybės pagalbą. Šią pagalbą sudarė Tiuringijos federalinės žemės priemonės už 63,45 milijono DM, *BLA* priemonės už 77,12 milijono DM (54,7 milijono DM garantijos forma, 19,42 milijono DM investicijų paramos forma ir 3 milijonai DM reikalavimo atsisakymo forma) ir *THA* priemonės už 120 milijonų DM.
- 37 Komisijos teigimu, ši pagalba nesuderinama su bendrąja rinka visų pirma todėl, kad suteikė finansinės naudos *Pilz* grupei priklausantiems bendrovėms, tad buvo naudojama netinkamai EB 88 straipsnio 2 dalies prasme.

2. Finansinė parama restruktūrizavimo stadijoje

38 Ginčijamame sprendime Komisija išskyrė ir kvalifikavo kaip valstybės pagalbą dvylika finansinės pagalbos restruktūrizavimo stadijoje atvejų. Ginčijamo sprendimo 39 konstatuojamoje dalyje esančioje lentelėje ši finansinė pagalba aprašyta taip:

	Priemonė	Suma (milijonais DM)	Gavėjas	Teikėjas	Data	Teisinis pagrindas
1	Kreditas	25,0	PA	TAB	1993 m. spalio	Nėra
2	Kreditas	20,0	PA	TAB	1994 m. kovas	Nėra
3	Pirkimo kaina	3,0	PBK	TIB	1994 m. kovas	Nėra
4	Subsidija	12,0	PA	TIB	1994 m. kovas	Nėra
5	Bendrovės kapitalo įsigijimas	33,0	PA	TIB (98 %) TAB (2 %)	1994 m. kovas	Nėra
6	Kreditas	2,0	PA	LfA	1994 m. kovas	Nėra
7	Akcininkų paskola	3,5	PA	TIB	1994 m. balandis	Nėra
8	Kreditas	15,0	Pilz grupė	BLA	1994 m. birželis	Nėra
9	Kreditas	15,0	CD Albrechts	TAB	1994 m. spalio	Nėra
10	Kreditas	7,0	CD Albrechts	BLA	1994 m. gruodis	Nėra
11	Kreditas	9,5	CD Albrechts	TAB	1995 m. sausis	Nėra
12	Palūkanos	21,3			Nuo 1993 m. pabaigos	
	Iš viso	166,3				

- 39 Pirmiausia Komisija konstatavo, kad 1993 m. spalio mėnesį *TAB* suteikė *PA* 25 milijonų DM kreditą šios bendrovės likvidumo problemoms spręsti, tačiau per centralizuotą *Pilz* grupės lėšų valdymo sistemą šias lėšas tiesiogiai gavo kitos šios grupės bendrovės.
- 40 Antra, Komisija nustatė, kad 1994 m. kovo mėnesį *TAB* suteikė *PA* 20 milijonų DM kreditą banko kreditams su *THA* garantija grąžinti, tačiau ir šias lėšas per centralizuotą lėšų valdymo sistemą tiesiogiai gavo kitos šios grupės įmonės.
- 41 Trečia, Komisija konstatavo, kad 1994 m. kovo mėnesį *TIB* sumokėjo *PBK* 3 milijonus DM už šios bendrovės turėtas *PA* akcijas.
- 42 Ketvirta, Komisija nustatė, kad 1994 m. kovo mėnesį *TIB* suteikė *PA* 12 milijonų DM subsidiją kapitalui suformuoti.
- 43 Penkta, Komisija nustatė, kad 1994 m. kovo mėnesį *TIB* ir *TAB* atitinkamai įsigijo 98 % ir 2 % *PA* kapitalo už 33 milijonus DM.
- 44 Šešta, Komisija konstatavo, kad 1994 m. kovo mėnesį Bavarijos federalinė žemė per *BLA* suteikė *PA* 2 milijonų DM kreditą.

- 45 Septinta, Komisija nustatė, kad 1994 m. balandžio mėnesį *TIB* suteikė *PA* 3,5 milijono DM akcininkų paskolą.
- 46 Aštunta, Komisija nustatė, kad 1994 m. birželio mėnesį *BLA* suteikė *Pilz* grupei 15 milijonų DM apyvartinį kreditą, kuris buvo skirtas pereinamajam laikotarpiui, kol bus surastas kompaktinių plokštelių gamyklos *Albrechts* pirkėjas.
- 47 Devinta, Komisija konstatavo, kad 1994 m. spalio mėnesį *TAB* suteikė *CD Albrechts* 15 milijonų DM kreditą. Ji nustatė, kad nors šis kreditas buvo išmokėtas *CD Albrechts*, lėšos buvo skirtos paslaugoms *Pilz* grupės įmonėms suteikti, už kurias jos nesumokėjo, ir todėl naudos gavo tik šios įmonės.
- 48 Dešimta, Komisija konstatavo, kad 1994 m. gruodžio mėnesį Bavarijos federalinė žemė per *BLA* suteikė *CD Albrechts* dar vieną 7 milijonų DM kreditą.
- 49 Vienuolikta, Komisija nustatė, kad 1995 m. sausį *TAB* suteikė *CD Albrechts* 9,5 milijono DM kreditą.
- 50 Dvylikta, Komisija konstatavo, kad, remiantis Vokietijos institucijų duomenimis, nuo 1993 m. pabaigos iki 1998 m. *PA* ir *CD Albrechts* pasinaudojo palūkanų lengvatomis už bendrą 21,3 milijono DM sumą.

- 51 Komisijos nuomone, šie dvylika finansinės pagalbos už bendrą 166,3 milijono DM sumą atvejų laikytini neteisėta ir su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalba. Ta dalimi, kuria ši parama turėjo padėti *TIB* ir *TAB* po to, kai jos prisiėmė ekonominę atsakomybę už kompaktinių plokštelių gamyklą Albrechts, Komisija jai galėjo pritarti tik remdamasi EB 87 straipsnio 3 dalies c punktu ir pagal gelbėjimo ir restruktūrizavimo valstybės pagalbos gaires. Tačiau, Komisijos teigimu, akivaizdu, kad ši parama neatitinka minėtų gairių reikalavimų, nes jos disponuojami duomenys neleidžia daryti išvados, kad ši parama buvo suteikta vykdant veiksmingą ir konkrečias ekonomines priemones apimančią restruktūrizavimo planą, leidžiantį Komisijai konstatuoti, kad per protingą laikotarpį bus užtikrintas ilgalaikis įmonės rentabilumas ir gyvavimas. Be to, nebuvo nė vieno privataus investuotojo, pasiryžusio įsigyti dabartines bendroves *LCA* ir *CDA*, todėl, nesant privačių investicijų, neįmanoma nustatyti, ar pagalba yra proporcinga restruktūrizavimo sąnaudoms.

3. Dėl pagalbos susigrąžinimo

- 52 Remdamasi Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnio 1 dalimi, Komisija nusprendė, kad Vokietijos Federacinė Respublika turi pareikalauti sugrąžinti neteisėtą ir su bendrąja rinka nesuderinamą pagalbą, kuri buvo suteikta kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts steigimo ir restruktūrizavimo stadijose.
- 53 Be to, Komisija pabrėžė, kad, siekiant užtikrinti sprendimo laikymąsi ir pašalinti visus konkurencijos iškraipymus, ji prireikus privalo reikalauti, kad pagalbos susigrąžinimo procedūra neapsiribotų pirminiu pagalbos gavėju ir į ją būtų įtraukta įmonė, kuri, perleidus gamybos priemones, tęsia šios įmonės veiklą. Ji pažymėjo, kad vertindama, ar įmonė faktiškai tęsia pradinio pagalbos gavėjo veiklą, ji atsižvelgė į tam tikrus veiksnius, tarp jų į perleidimo objektą, pirkimo kainą, pradinės įmonės ir pirkėjo dalininkų ir savininkų tapatybę, perleidimo momentą bei perleidimo ūkinį

pobūdį. Ji teigė, kad nagrinėjamu atveju *LCA* ir *CDA* neabejotinai gauna naudos iš pagalbos, kuri iš pradžių buvo suteikta *PBK*, bendrajai įmonei ir *PA*, nes jos, tęsdamos šių įmonių veiklą, naudojasi jų aktyvais ir infrastruktūra. Todėl Komisija nusprendė, kad šią pagalbą turi grąžinti *LCA*, *CDA* ir visos kitos įmonės, kurioms buvo ar bus perleisti bendrosios įmonės, *PA* ar *PBK* aktyvai, nes jos laikytinos šios pagalbos „naudos gavėjomis“.

4. Ginčijamo sprendimo rezoliucinė dalis

54 Atsižvelgdama į šį vertinimą, rezoliucinėje dalyje Komisija nusprendė:

„1 straipsnis

1. 260,57 milijono DM Vokietijos (Federacinės Respublikos) (*PBK*, bendrajai įmonei ir *PA*) suteiktos pagalbos kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts (Tiuringija) statybai, eksploatavimui ir konsolidavimui buvo panaudoti kituose *Pilz* grupės sektoriuose.

Šią pagalbą sudaro Tiuringijos (federalinės žemės) 63,45 milijono DM parama, (*BLA*) 77,12 milijono DM parama ir 120 milijonų DM (*THA*) parama.

Netinkamą panaudojimą sudaro netinkamas pagalbos taikymas EB <...> 88 straipsnio 2 dalies prasme. Todėl pagalba yra nesuderinama su EB sutartimi.

2. Remiantis EB <...> 87 straipsnio 1 dalimi bendra 166,3 milijono DM dydžio pagalba (CD Albrechts) restruktūrizavimui yra nesuderinama su EB sutarties nuostatomis.

2 straipsnis

1. Vokietijos (Federacinė Respublika) imasi visų reikalingų priemonių, kad susigrąžintų iš atitinkamų gavėjų 1 straipsnyje nurodytą neteisėtai suteiktą pagalbą.

2. Susigrąžinimo procedūra vykdoma pagal nacionalinės teisės normas. Prie grąžintinų sumų priskaičiuojamos palūkanos, skaičiuojant nuo pagalbos išmokėjimo gavėjams iki jos faktinio grąžinimo. Palūkanos apskaičiuojamos remiantis referenciniu tarifu, taikomu apskaičiuojant regioninės pagalbos subsidijų ekvivalentą.

3. Šio straipsnio prasme sąvoka „gavėjas“ reiškia (CDA) ir (LCA) bei visas kitas įmones, kurioms buvo ar bus perleisti (PBK), (bendrosios įmonės) ar (PA) aktyvai ir (arba) infrastruktūra, siekiant išvengti šio sprendimo pasekmių <...>“

Procedūra ir šalių reikalavimai

- 55 2000 m. spalio 16 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje gautu ieškiniu *CDA* paprašė panaikinti ginčijamą sprendimą. Šis ieškinys buvo įregistruotas numeriu T-324/00.
- 56 2001 d. gegužės 28 d. Pirmosios instancijos teismas trečiosios išplėstinės kolegijos pirmininko nutartimi Vokietijos Federacinei Respublikai buvo leista įstoti į bylą *CDA* pusėje, o *ODS Optical Disc Service GmbH* (toliau – *ODS*), su *CDA* konkuruojančiai įmonei, – Komisijos pusėje.
- 57 *ODS* ir Vokietijos Federacinė Respublika pateikė įstojimo į bylą paaiškinimus atitinkamai 2001 m. rugpjūčio 29 d. ir rugsėjo 3 d., o 2001 m. spalio 24 d. *CDA* ir Komisija pateikė savo pastabas dėl *ODS* bei Vokietijos Federacinė Respublikos įstojimo į bylą paaiškinimų.
- 58 2002 m. rugsėjo 30 d. nutartimi Pirmosios instancijos teismas (trečioji išplėstinė kolegija) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą iki bus paskelbtas Teisingumo Teismo sprendimas bylose C-328/99, *Italija prieš Komisiją*, ir C-399/00, *SIM 2 Multimedia prieš Komisiją*. Atsižvelgdamas į 2003 m. gegužės 8 d. sprendimą šiose sujungtose bylose, Pirmosios instancijos teismas pasiūlė bylos šalims pateikti savo nuomonę dėl tolesnio ieškinio nagrinėjimo. Šios pastabos buvo gautos 2003 m. birželio 23 ir 24 dienomis.
- 59 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas pasiūlė bylos šalims išreikšti savo nuomonę dėl šio ieškinio sujungimo su numeriu T-318/00 įregistruotu Tiuringijos federalinės žemės pareikštu ieškiniu dėl to paties dalyko

tikslingumo. Gavus šalių pastabas, 2004 m. kovo 8 d. nutartimi, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimamas galutinis sprendimas, šios bylos buvo sujungtos.

60 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas proceso organizavimo priemones pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 64 straipsnį, paprašė šalių pateikti tam tikrus dokumentus ir pateikė joms klausimus raštu.

61 2004 m. gegužės 5 d. posėdyje buvo išklaustyti šalių žodiniai pasisakymai ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus.

62 2004 m. liepos 23 d. nutartimi bylos T-318/00 ir T-324/00 buvo išskirtos sprendimo paskelbimo tikslais.

63 *CDA* Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti ginčijamo sprendimo 1 ir 2 straipsnius;

- nepatenkinus šio prašymo, panaikinti ginčijamo sprendimo 1 ir 2 straipsnius, kiek juose Komisija konstatavo pagalbos nesuderinamumą su EB sutartimi ir nurodė susigrąžinti šią pagalbą iš *CDA* bei visų kitų įmonių, kurioms bus perleisti *PBK*, bendrosios įmonės ar *PA* aktyvai ir (arba) infrastruktūra;

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, išskyrus į bylą įstojusios šalies, *ODS*, išlaidas, kurias ji turi padengti pati.

⁶⁴ Vokietijos Federacinė Respublika, į bylą įstojusi šalis, Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą.

⁶⁵ Komisija, palaikoma *ODS*, Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį;

— priteisti iš *CDA* bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

I — Preliminarios pastabos

⁶⁶ Pagrįsdama savo ieškinį *CDA* pateikia daugelį ieškinio pagrindų, atitinkamai susijusių su teisių į gynybą ir pareigos motyvuoti pažeidimu, neteisingu tam tikrų faktinių aplinkybių nustatymu, gero administravimo principo kartu su EB 287 straipsnio pažeidimu, EB 87 straipsnio 1 dalies ir EB 88 straipsnio 2 dalies

bei jų įgyvendinimo nuostatų pažeidimu, Komisijos kompetencijos neturėjimu, EB 249 straipsnio ketvirtosios pastraipos pažeidimu, nuosavybės teisės pažeidimu, proporcingumo principo pažeidimu ir galiausiai su teisinio tikrumo principo ir „apibrėžtumo principo“ pažeidimu.

- 67 Ieškinyje (2–5 punktai) *CDA* paaiškino, kad jos ieškinys dėl teisės akto panaikinimo pirmiausia nukreiptas prieš ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje numatytą pagalbos susigrąžinimo tvarką, kiek juo Vokietijos Federacinė Respublika įpareigojama susigrąžinti 1 straipsnyje nurodytą pagalbą iš *CDA* ir visų kitų įmonių, kurioms buvo ar bus perleisti *PBK*, bendrosios įmonės ir *PA* aktyvai ir (arba) infrastruktūra.
- 68 Todėl iš pradžių Pirmosios instancijos teismas nagrinės tuos ieškinio pagrindus, kuriuos *CDA* pateikė siekdama įrodyti ginčijamo sprendimo 2 straipsnio neteisėtumą, o visų pirma – ieškinio pagrindą dėl EB 87 straipsnio 1 dalies ir 88 straipsnio 2 dalies pažeidimo.

II — *Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su EB 87 straipsnio 1 dalies ir EB 88 straipsnio 2 dalies pažeidimu*

A — *Šalių argumentai*

- 69 *CDA*, palaikoma Vokietijos Federacinės Respublikos, tvirtina, kad Komisija pažeidė EB 87 straipsnio 1 dalį ir EB 88 straipsnio 2 dalį, nes ginčijamo sprendimo

2 straipsnio 1 ir 3 pastraipose įpareigojo Vokietijos Federacinę Respubliką pareikalauti grąžinti pagalbą iš *LCA*, *CDA* ir visų kitų įmonių, kurioms buvo ar bus perleisti *PBK*, bendrosios įmonės ar *PA* aktyvai ir (arba) infrastruktūra, siekiant išvengti <...> sprendimo pasekmių.

70 Ji iš esmės tvirtina, kad Komisija negali reikalauti iš Vokietijos Federacinės Respublikos nurodyti kitoms įmonėms, kurioms ši pagalba nesuteikė jokių privalumų, ją grąžinti. Ji pažymi, kad didelė pagalbos dalis buvo netinkamai panaudota *Pilz* grupės įmonių naudai, kad, kaip ginčijamo sprendimo 103 konstatuojamoje dalyje nustatė Komisija, *MTDA* (vėliau pakeitusi pavadinimą į *CDA*), perimdama *CD Albrechts* (vėliau pakeitusios pavadinimą į *LCA*) aktyvus, negavo pagalbos, nes sumokėjo rinkos kainą, ir kad dalis pagalbos buvo suteikta tiesiogiai *Pilz* grupei.

71 Be to, ji teigia, kad Komisija negali reikalauti susigrąžinti pagalbos iš trečiųjų subjektų apsiribodama paprasčiausiu teiginiu, kad tenkinamos piktnaudžiavimo sudėties sąlygos. Pirmiausia ji pažymi, kad Komisija negali nukreipti reikalavimo susigrąžinti pagalbą prieš trečiąjį subjektą, neįrodžiusi, jog šis gavo iš jos naudos. Ji taip pat mano, kad objektyvūs kriterijai, kuriuos Komisija pasitelkia piktnaudžiavimo sudėčiai konstatuoti – perdavimo objektas, įsigijimo kaina, ankstesnės įmonės ir įsigijančios įmonės dalininkų ar savininkų sutaptis, perleidimo data ir jo komercinis pobūdis, – kurie išvardyti ginčijamo sprendimo 118 konstatuojamoje dalyje, šiuo atveju nėra tenkinami.

72 Komisija, palaikoma *ODS*, ginčija visus *CDA* argumentus, kuriais siekiama įrodyti, kad būtų išvengta šio sprendimo pasekmių, jog reikalaujama Vokietijos Federacinės Respublikos susigrąžinti pagalbą iš *LCA*, *CDA* ir bet kurios kitos įmonės, kuriai buvo

ar bus perleisti bendrosios įmonės aktyvai arba infrastruktūra, ji pažeidė EB 87 straipsnio 1 dalį ir EB 88 straipsnio 2 dalį.

73 Pirmiausia šiuo klausimu ji apskritai paaiškina savo poziciją dėl subjektų, kurie naudą gavusios bendrovės akcijų ar aktyvų perleidimo atveju turi grąžinti pagalbą, nustatymo. Šiuo atžvilgiu ji pažymi, kad įmonės akcijų perleidimo atveju nekyla ypatingų problemų, nes naudą gavusi įmonė išlieka, o pasikeičia tik nuosavybės struktūra. Jos teigimu, iš nusistovėjusios teismų praktikos išplaukia, kad tokiu atveju pagalbos grąžinimo pareiga tenka ją gavusiai bendrovei arba šios teisių perėmėjui, neatsižvelgiant į nuosavybės struktūros pasikeitimus ir galimą atsižvelgimą į pareigą grąžinti pagalbą nustatant pardavimo sąlygas. Komisija pastebi, kad tęsdama subsidijuojamą veiklą ši bendrovė toliau gauna naudą iš pagalbos, todėl išlieka konkurencijos iškraipymai. Be to, ji mano, kad sunkumų nekyla ir tuo atveju, kai naudą gavusios bendrovės aktyvai perleidžiami tos pačios grupės bendrovėms. Ji pastebi, kad tokiu atveju, be naudą gavusios bendrovės, pagalbą privalo grąžinti grupės įmonės, kurios, perleidus aktyvus, galėtų pasinaudoti teigiamu pagalbos poveikiu ir taip įgyti ekonominį pranašumą. Tačiau naudą gavusios įmonės aktyvų pardavimo trečiosioms įmonėms atveju, Komisijos nuomone, darytinas skirtumas, atsižvelgiant į tai, ar šie aktyvai buvo parduoti atskirai, ar „en bloc“. Jos manymu, jei aktyvai buvo parduoti atskirai už rinkos kainą, įgijėjai neprivalo grąžinti pagalbos, nes atskirai pardavus aktyvus subsidijuojama veikla nustojo egzistuoti, todėl prieš aktyvų perleidimą suteikta pagalba nebegali kelti neigiamų pasekmių naudą gavusios bendrovės konkurentams. Komisija teigia, kad kitokia situacija susidaro, jei aktyvai buvo parduoti „en bloc“, todėl įgijėjas gali tęsti naudą gavusios įmonės veiklą. Šiuo atveju, Komisijos nuomone, subsidijuojamos veiklos tąsa gali sutvirtinti konkurencijos iškraipymus, tad būtina ypač apdairiai vertinti situaciją, siekiant užkirsti kelią tam, kad dėl naudą gavusios bendrovės turto dalių perleidimo faktiškai nebūtų

išvengta pareigos grąžinti pagalbą, „saugiai“ panaudojus parduotą turtą. Ji tvirtina, kad tokio vengimo galimybę galima atmesti tik tuomet, jei naudą gavusios bendrovės turto dalys „en bloc“ ne tik perleidžiamos už rinkos kainą, bet ir pagal besąlygišką bei visiems šios bendrovės konkurentams atvirą procedūrą.

74 Komisija teigia, kad atsižvelgdama į šiuos principus ji teisingai pareikalavo susigrąžinti pagalbą iš *LCA* ir *CDA*, nes:

- *CDA* tęsia pradinio pagalbos gavėjo ekonominę veiklą, naudodama „infekuotas“ gamybos priemones, kurias ji įgijo veikdama kaip viena iš *TIB* bendrai kontroliuojamų įmonių;
- *CDA* ir *LCA* vis dar gauna naudą iš neteisėtai bendrajai įmonei – ir jos teisių perėmėjoms – suteiktos pagalbos, todėl pagalbos sukeltas konkurencijos iškreipimas *CDA* ir *LCA* atžvilgiu ir toliau egzistuoja;
- bendra 35,3 milijono DM pirkimo kaina, sumokėta perėmus įsipareigojimus (ginčijamo sprendimo 102 konstatuojamoji dalis) taip ir liko toje pačioje grupėje dėl to, kad *TIB* kontroliuoja ir *CDA*, ir *LCA*;
- ekonomiškai integruotų įmonių grupės atveju atsižvelgimas į pirkimo kainą prieštarautų Komisijos pareigai užkirsti kelią tam, kad jos sprendimai nebūtų apeiti, bei valstybių narių pareigai užtikrinti, kad būtų laikomasi jos sprendimo nuostatų (ginčijamo sprendimo 118 ir 119 konstatuojamosios dalys).

- 75 Galiausiai Komisija pažymi, kad *CDA* neteisingai teigia, jog negalima reikalauti susigrąžinti iš jos ir *LCA* pagalbos, kuri buvo suteikta tiesiogiai ar netinkamai panaudota *Pilz* grupės naudai. Ji pastebi, kad ši pagalba pateko į bendrosios įmonės ir jos teisių perėmėjų veiklos sferą, nors vėliau iš karto buvo panaudota kitų *Pilz* grupės įmonių naudai. Komisijos teigimu, šiuo atžvilgiu nereikšminga, kad ši pagalba faktiškai nesuteikė naudos bendrajai įmonei. Ji pažymi, kad 1997 m. kovo 20 d. Sprendime *Alcan Deutschland* (C-24/95, Rink. p. I-1591) Teisingumo Teismas nekvalifikavo prieštaravimo dėl praturtėjimo išnykimo kaip pakankamo pagrindo išvengti pagalbos grąžinimo. Komisija mano, kad Teisingumo Teismo motyvus galima taikyti nagrinėjamam atvejui, kai pradinio pagalbos gavėjo praturtėjimo išnykimas faktiškai yra užprogramuotas vidiniame grupės turto dalių perleidimo mechanizme. Jos nuomone, tokiu atveju neįmanoma atsižvelgti į prieštaravimą dėl praturtėjimo išnykimo; priešingai, neteisėta nauda įskaitoma toms grupės įmonėms, kurios iš pradžių gavo pagalbą kaip adresatai. Ji mano, kad šiuo prieštaravimu taip pat negali remtis *TIB* ir susijusios įmonės, nes už netinkamą pagalbos *Pilz* grupės naudai panaudojimą taip pat atsakingos bendroji įmonė ir jos teisių perėmėjos.

B — Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 76 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal Bendrijos teisę nustatiusi, jog pagalba yra nesuderinama su bendrąja rinka, Komisija gali įpareigoti valstybes nares ją susigrąžinti iš gavėjų (1973 m. liepos 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, 70/72, Rink. p. 813, 13 ir 20 punktai ir 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, C-277/00, Rink. p. I-3925, 73 punktas).
- 77 Neteisėtos pagalbos panaikinimas ją susigrąžinant yra logiška jos neteisėtumo konstatavimo pasekmė, ir tuo siekiama atkurti prieš tai buvusią padėtį (šio sprendimo 76 punkte minėto sprendimo *Vokietija prieš Komisiją* 74 punktas).

- 78 Šis tikslas pasiekiamas tuomet, kai pagalbos gavėjas, kitaip tariant, įmonės, kurios ja realiai pasinaudojo, prireikus sugrąžina pagalbą su palūkanomis (šiuo klausimu žr. 1991 kovo 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-303/88, Rink. p. I-1433, 57 ir 60 punktus). Sugrąžindamas pagalbą jos gavėjas praranda rinkoje prieš konkurentus įgytą pranašumą, taigi atkuriami prieš pagalbos išmokėjimą buvusi padėtis (1995 balandžio 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Italiją* C-350/93, Rink. p. I-699, 22 punktas).
- 79 Iš to išplaukia, kad pagrindinis neteisėtai suteiktos valstybės pagalbos susigrąžinimo tikslas yra panaikinti konkurencijos iškraipymą dėl neteisėta pagalba suteikto konkurencinio pranašumo (šio sprendimo 76 punkte minėto sprendimo *Vokietija prieš Komisiją* 76 punktas).
- 80 Remiantis būtent šiais bendraisiais samprotavimais reikia įvertinti ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje nustatytos pagalbos susigrąžinimo tvarkos teisėtumą.
- 81 Šiuo atžvilgiu atskirai nagrinėtinas šios pagalbos susigrąžinimo tvarkos iš *LCA* ir *CDA* teisėtumas. Neginčytina, kad, priešingai nei *LCA*, kuri laikytina tiesiogine bendrosios įmonės ir *PA* teisių perėmėja, *CDA* atveju taip nėra. Ginčijamame sprendime reikalavimas susigrąžinti pagalbą iš pastarosios įmonės paremtas piktnaudžiavimu.
- 82 Dėl pagalbos susigrąžinimo iš *LCACDA* teigia, kad ši tvarka neteisėta, nes ji apima pagalbą, tiesiogiai suteiktą *Pilz* grupei, ir pagalbą, kuri, nors ir išmokėta bendrajai įmonei ir *PA*, buvo netinkamai panaudota šios grupės naudai.

- 83 Šiuo atžvilgiu konstatuotina, kad, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 32 ir 39 konstatuojamosiose dalyse esančių lentelių, to sprendimo 1 straipsnyje nurodyta pagalba iš tikrųjų apima tam tikrą tiesiogiai *Pilz* grupei ir *PBK*, t. y. šiai grupei priklausančiai bendrovei, suteiktą pagalbą. Tai pirmiausia pasakytina apie *PBK* suteiktą paramą pagal Bavarijos federalinės žemės (*BLA*) 54,7 milijono DM garantiją, *PBK* suteiktą paramą atsisakius 3 milijonų DM reikalavimų, *PBK* suteiktą 3 milijonų DM paramą *PA* dalių pirkimo kainos forma ir *Pilz* grupei suteiktą paramą 15 milijonų DM kredito forma.
- 84 Dėl pirmų dviejų paramos atvejų neginčytina, kad nors ši parama buvo išmokėta tiesiogiai *PBK*, ji buvo skirta kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts statyboms finansuoti, todėl, jei nebūtų atsižvelgta į netinkamą šios paramos panaudojimą kitų *Pilz* grupės įmonių naudai, Komisija iš esmės teisingai nurodė susigrąžinti šią paramą iš *LCA* (šiuo klausimu žr. 2003 m. liepos 3 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-457/00, Rink. p. I-6931, 55–62 punktus).
- 85 Dėl 3 milijonų DM pirkimo kainos ir 15 milijonų DM kredito konstatuotina, kad ši pagalba buvo tiesiogiai išmokėta *Pilz* grupei ir nebuvo numatyta restruktūrizuoti bendrąją įmonę ir *PA*. Todėl atmettina galimybė, kad šios įmonės gavo realią naudą iš šios pagalbos. Šios išvados negali pakeisti aplinkybė, kad, kaip ginčijamo sprendimo 37 konstatuojamoje dalyje nustatė Komisija, 15 milijonų DM kreditas buvo numatytas *Pilz* grupei paremti, kol bus surastas *PA* pirkėjas. Be to, kad Komisija nepateikė jokių ši teiginį pagrindžiančių įrodymų, nėra nustatyta, kad *PA* iš tikrųjų būtų gavusi naudos iš šios pagalbos.
- 86 Todėl ginčijamo sprendimo 2 straipsnis, kiek jame nurodoma susigrąžinti 1 straipsnyje aprašytą pagalbą iš *LCA*, taip pat apimant *PBK* suteiktą pagalbą 3 milijonų DM pirkimo kainos forma ir *Pilz* grupei suteiktą pagalbą 15 milijonų DM kredito forma, neatitinka neteisėtos valstybės pagalbos susigrąžinimo principų.

87 Toliau nagrinėtini Tiuringijos federalinės žemės argumentai, kad susigrąžinimo tvarka neteisėta, kiek ji susijusi su pagalba, kuri, nors ir būdama skirta bendrajai įmonei ir PA, buvo netinkamai panaudota *Pilz* grupės įmonių naudai.

88 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad ginčijamame sprendime yra daug nuorodų, susijusių su netinkamu ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje aprašytos pagalbos panaudojimu *Pilz* grupės naudai. Kaip visų pirma matyti iš ginčijamo sprendimo 27, 33, 38 ir 63-75 konstatuojamųjų dalių, didelė dalis pagalbos kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts statyboms, restruktūrizavimui ir konsolidavimui buvo netinkamai panaudota šios grupės naudai. Iš motyvų taip pat išplaukia, kad pagalba buvo netinkamai panaudota per centralizuotą *Pilz* grupės lėšų valdymo sistemą pateikiant padidintas sąskaitas už statant gamyklą suteiktas paslaugas bei neapmokėjus bendrosios įmonės ir PA *Pilz* grupei patiektų prekių ir suteiktų paslaugų.

89 Be to, konstatuotina, kad *Landgericht Mühlhausen* pateiktame prokuratūros kaltinamajame akte, kurį Vokietijos institucijos pristatė per administracinę procedūrą, yra daug duomenų, leidžiančių bent jau apytikriai nustatyti netinkamo pagalbos panaudojimo *Pilz* grupės naudai mastą. Priešingai nei tvirtina Komisija, paprasčiausia aplinkybė, kad kaltinamasis aktas susijęs su neteisėtais veiksmais, suteikiant Tiuringijos federalinės žemės investicijų subsidijas ir paramą, neleidžia daryti išvados, kad jame pateikti duomenys nėra reikšmingi vertinimui, kurį privalo atlikti Komisija. Kaltinamajame rašte, visų pirma aprašant įvairius sukčiavimo mechanizmus ir vertinant padarytų investicijų vertę, pateikti tikslūs bei netinkamo pagalbos panaudojimo masto įvertinimui vertingi duomenys.

- 90 Esant šioms sąlygoms konstatuotina, kad bent jau priimdama ginčijamą sprendimą Komisija disponavo daugeliu reikšmingų ir vienas kitą atitinkančių įrodymų, iš kurių išplaukė, kad bendroji įmonė ir PA negavo realios naudos iš didelės pagalbos, skirtos kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts statyboms, konsolidavimui ir restruktūrizavimui, dalies. Be to, šie įrodymai leido bent jau apytikriai nustatyti netinkamo pagalbos panaudojimo mastą.
- 91 Teisinga, kad, kaip teigia Komisija, iš Vokietijos institucijų pateiktos medžiagos neišplaukia konkrečių įrodymų dėl netinkamai *Pilz* grupės naudai panaudotos pagalbos dalies.
- 92 Vis dėlto konstatuotina, kad nors Komisija disponavo reikalingomis priemonėmis (šiuo klausimu žr. 1994 m. balandžio 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vokietija ir Pleuger Worthington prieš Komisiją*, C-342/90 ir C-342/90, Rink. p. I-1173, 29 punktą), nė iš vieno bylos medžiagos dokumento nematyti, kad ji būtų prašiusi Vokietijos institucijų pateikti konkrečius paaiškinimus šiuo klausimu. Tačiau, kaip išplaukia iš sprendimo pradėti procedūrą, Komisija bent nuo 1997 m. žinojo apie netinkamą didelės pagalbos dalies panaudojimą. Todėl ji negali tvirtinti, kad, remdamasi priimant ginčijamą sprendimą disponuota informacija, turėjo teisę reikalauti susigrąžinti iš *LCA* 1 straipsnyje aprašytą pagalbą, kurios atveju ji žinojo ar turėjo žinoti, kad ši nesuteikė naudos bendrajai įmonei ir PA.
- 93 Taip pat atmestini Komisijos argumentai, kad ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje esančio reikalavimo susigrąžinti pagalbą apimtį pateisina tai, jog bendroji įmonė ir jos teisių perėmėjos priklausė susijusių įmonių grupei su vidiniais aktyvų perleidimo mechanizmais. Be to, kad bendroji įmonė priklausė *Pilz* grupei tik nuo 1992 m. spalio mėnesio iki 1993 m. gruodžio pabaigos, iš ginčijamo sprendimo motyvų

aiškiai išplaukia, kad šioje grupėje esantys perleidimo mechanizmai buvo panaudoti tik šios įmonės nenaudai. Todėl negalima teigti, kad dėl priklausomybės šiai grupei bendroji įmonė gavo realią naudą iš pagalbos, nebūdama jos gavėja.

94 Taigi ginčijamo sprendimo 2 straipsnis, kiek jame nurodoma susigražinti 1 straipsnyje aprašytą pagalbą iš *LCA*, taip pat apimant pagalbą, kurios atžvilgiu įrodyta, jog ši įmonė negavo iš jos realios naudos, neatitinka neteisėtos valstybės pagalbos susigražinimo principų.

95 Dėl ginčijamo sprendimo 2 straipsnio nurodymo susigražinti šio sprendimo 1 straipsnyje aprašytą pagalbą iš *CDA* iš sprendimo išplaukia, kad Komisija iš esmės pagrindė savo vertinimą tuo, jog ketinama išvengti šio sprendimo pasekmių; tai, Komisijos nuomone, objektyviai matyti iš to, kad *CDA* gauna naudos iš anksčiau *PBK*, bendrajai įmonei, *PA* ir *CD Albrechts* suteiktos pagalbos, nes naudojasi šių įmonių turtu, be to, tęsia jų ūkinę veiklą (ginčijamo sprendimo 118 ir 120 konstatuojamosios dalys).

96 Šiems argumentams negali būti pritarta.

97 Teisinga, kad, ir tai irgi išplaukia iš Vokietijos institucijų bei Komisijos korespondencijos per administracinę procedūrą, perleidus dalį *LCA* aktyvų *CDA*, buvo siekiama išsaugoti šią *LCA* verslo dalį, suteikiant jai galimybę vystytis būnant apsaugotai nuo teisinio ir ekonominio netikrumo, kėlusio pavojų *LCA* gyvavimui. Be

to, įvairios Komisijos ir *ODS* šioje byloje išdėstytos aplinkybės leidžia daryti išvadą, kad, perleidus šiuos aktyvus, *CDA* iš tikrųjų tęsė bendrosios įmonės, *PA* ir *CD Albrechts* veiklą.

- 98 Vis dėlto šioje byloje ši aplinkybė savaime neįrodo ketinimo išvengti reikalavimo susigrąžinti pagalbą pasekmių.
- 99 Tokia išvada darytina juo labiau dėl to, kad, kaip nustatyta ginčijamo sprendimo 103 konstatuojamoje dalyje, *CDA*, perimdama *LCA* turto dalis, sumokėjo rinkos kainą, ir todėl dėl šio sandorio *CDA* nepasinaudojo konkurenciniu pranašumu, susijusiu su *LCA* suteikta pagalba (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 76 punkte minėto sprendimo *Vokietija prieš Komisiją* 92 punktą).
- 100 Tokioje situacijoje negalima teigti, kaip tai daro Komisija savo dokumentuose, kad *CDA* nupirkus aktyvus, *LCA* lieka kaip „apvalkalas be ekonominio turinio, iš kurio neišmanoma susigrąžinti neteisėtos pagalbos“.
- 101 Atsižvelgiant į tai, kad pradėjus bankroto procedūrą 2000 m. spalio mėnesį *LCA* yra likvidavimo stadijoje, primintina, jog, remiantis nusistovėjusia teismų praktika dėl nemokių pagalbos gavėjų, iš esmės ankstesnė padėtis gali būti atkurta, o dėl neteisėtai suteiktos pagalbos atsiradęs konkurencijos iškraipymas panaikintas, įtraukus į likviduojamos įmonės balansą įsipareigojimą sugrąžinti atitinkamą pagalbą, nebent ja būtų pasinaudojusios kitos įmonės. Pagal šią teismų praktiką

tokio įtraukimo pakanka sprendimo, kuriuo nurodoma susigrąžinti su bendrąja rinka nesuderinamą valstybės pagalbą, vykdymui užtikrinti (šiuo klausimu žr. 1986 m. sausio 15 d. Sprendimo *Komisija prieš Belgiją*, 52/84, Rink. p. 89, 14 punktą ir 1990 m. kovo 21 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-142/87, Rink. p. I-959, 60 ir 62 punktus).

- 102 Vokietijos Federacinė Respublika taip pat tvirtino, kad *CDA* buvo parduota tik dalis aktyvų, t. y. ilgalaikis ir trumpalaikis turtas, techninės žinios ir rinkodaros struktūra, ir kad tai leido gauti didesnę sumą nei atskirai parduodant atitinkamas turto dalis, o Komisija tam neprieštaravo.
- 103 Šios išvados nepaneigia tai, kad pirkimo kaina buvo sumokėta perėmus įsipareigojimus. Toks mokėjimo būdas neturėjo neigiamų pasekmių kreditorių padėčiai, nes bendrovės aktyvų sumažėjimas buvo kompensuotas atitinkamu įsipareigojimų sumažėjimu. Be to, per teismo posėdį *CDA* pareiškė, kad *LCA* trumpalaikio turto vertė buvo sąlygiškai didelė, ir todėl negalima manyti, kad tada, kai dalį jos aktyvų įsigijo *CDA*, *LCA* tapo „apvalkalas be ekonominio turinio“, o Komisija šiam teiginiui neprieštaravo.
- 104 Komisijos nuoroda į ginčijamo sprendimo 118 konstatuojamąją dalį nekeičia tokio vertinimo. Konstatuotina, kad šioje konstatuojamoje dalyje Komisija bendrais bruožais ir pateikdama pavyzdžius aprašo kriterijus, kuriuos ji taiko nustatydamas, ar tam tikra operacija atitinka piktnaudžiavimo sudėtį. Tačiau toje ištraukoje atitinkami kriterijai netaikomi šiam atvejui.

- 105 Todėl konstatuotina, kad, atsižvelgdama vien į faktų konstatavimą ginčijamame sprendime, Komisija negalėjo daryti išvados apie ketinimą išvengti reikalavimo susigrąžinti pagalbą pasekmių.
- 106 Dėl kitų faktinių aplinkybių, kuriomis savo dokumentuose ir per teismo posėdį pasirėmė Komisija, konstatuotina, kad jos visiškai neminimos ginčijamame sprendime, todėl jomis negali būti remiamasi, siekiant pateisinti reikalavimo susigrąžinti pagalbą išplėtimą, įtraukiant *CDA*.
- 107 Papildomai Pirmosios instancijos teismas pažymi, kad net remiantis šiais įvairiais duomenimis nėra įrodoma, jog šio atveju yra piktnaudžiavimo sudėtis.
- 108 Šiuo atžvilgiu atmestini Komisijos argumentai, kad tai, jog *CDA* įsigijo aktyvus, prieštarauja ekonominei logikai. Konstatuotina, kad per administracinę procedūrą Vokietijos institucijos ir *CDA* kelis kartus pabrėžė, jog tai, kad ši bendrovė įsigijo dalį *LCA* aktyvų, atitiko šią logiką. Nors „komercinis (aktyvų) perleidimo pobūdis“ yra vienas iš aspektų, į kuriuos Komisija atsižvelgia nustatydamą piktnaudžiavimo faktą (ginčijamo sprendimo 118 konstatuojamoji dalis), ginčijamame sprendime ji nepateikia argumentų, galinčių paneigti Vokietijos institucijų ir *CDA* nuomonę.
- 109 Be to, pabrėžtina, jog paprasčiausia aplinkybė, kad perkant aktyvus 1998 m. sausio mėnesį *LCA* ir *CDA* valdė tas pats asmuo ir kad po šio sandorio *CDA* veikė rinkoje

kaip bendrosios įmonės ir *PA* teisių perėmėja, neleidžia daryti išvados, kad *LCA* aktyvų pirkimas buvo skirtas išvengti ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje nustatyto reikalavimo susigrąžinti pagalbą pasekmių. Šių aplinkybių nepakanka įrodyti, kad *CDA* veikė siekdama užkirsti kelią vykdyti ginčijamą sprendimą.

- 110 Galiausiai atmestini Komisijos argumentai, kad *LCA* aktyvai buvo nupirkti „en bloc“ ne per atvirą ir skaidrią procedūrą ir kad tokiu būdu tam tikriems *LCA* konkurentams buvo užkirstas kelias įsigyti aktyvus, kuriuos ši bendrovė naudojo vykdydama subsidijuojamą veiklą. Ir iš ginčijamo sprendimo, ir iš tam tikrų bylos medžiagos dokumentų bei Tiuringijos federalinės žemės ir *CDA* paaiškinimų per 2004 m. gegužės 5 d. teismo posėdį veikiau matyti, kad *CDA* įsigijo *LCA* aktyvus ne iš karto, o tik po bevaisių bandymų parduoti visą *LCA* trečiosioms įmonėms, tarp jų ir į bylą įstojusios šalies, *ODS*, valdančiajai bendrovei (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 76 punkte minėto sprendimo *Vokietija prieš Komisiją* 95 punktą).
- 111 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, darytina išvada, kad Komisija neįrodė, jog buvo sudarytas sandoris, siekiant išvengti ginčijamo sprendimo pasekmių, kuris galėtų pagrįsti *CDA* pareigą grąžinti bendrajai įmonei ir jos teisių perėmėjoms suteiktą neteisėtą pagalbą.
- 112 Dėl to ginčijamas sprendimas, kiek jis susijęs su nurodymu susigrąžinti *PBK*, bendrajai įmonei, *PA* ir *CD Albrechts* suteiktą pagalbą iš *CDA*, neatitinka neteisėtos valstybės pagalbos susigrąžinimo principų.

- 113 Tokia pati išvada darytina dėl ginčijamo sprendimo 2 straipsnio nurodymo susigrąžinti 1 straipsnyje nurodytą pagalbą iš „visų kitų įmonių, kurioms buvo ar bus perleisti (*PBK*), (bendrosios įmonės) ar (*PA*) aktyvai ir (arba) infrastruktūra, siekiant išvengti šio sprendimo pasekmių“. Pakanka konstatuoti, kad nurodymo susigrąžinti pagalbą išplėtimas, įtraukiant šias įmones, pagrįstas tais pačiais motyvais, kaip ir įtraukiant *CDA*.
- 114 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, šis ieškinio pagrindas yra pagrįstas.
- 115 Remiantis tuo, kas pasakyta, ginčijamo sprendimo 2 straipsnis, kiek jis susijęs su nurodymu susigrąžinti 1 straipsnyje aprašytą pagalbą iš bendrovių *CDA* ir *LCA* bei visų kitų įmonių, kurioms buvo ar bus perleisti *PBK*, bendrosios įmonės ar *PA* aktyvai arba infrastruktūra, siekiant išvengti šio sprendimo pasekmių, yra panaikintinas.
- 116 Esant šioms sąlygoms, kitų ieškovės pateiktų ieškinio pagrindų, siekiant įrodyti ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje numatytos pagalbos susigrąžinimo tvarkos neteisėtumą, nagrinėti nebūtina.
- 117 Be to, pabrėžtina, kad, kaip pirmiausia išplaukia iš ieškinio 2–5 punktų, *CDA* ieškinys visų pirma nukreiptas prieš ginčijamą sprendimą tiek, kiek jo 2 straipsnio 3 dalyje nurodymas susigrąžinti pagalbą išplečiamas, įtraukiant *CDA* ir visas kitas įmones, kurioms buvo ar bus perleisti *PBK*, bendrosios įmonės ir *PA* aktyvai ir (arba) infrastruktūra. Kadangi šiuo klausimu ginčijamo sprendimo rezoliucinė dalis panaikinta, nagrinėti *CDA* ieškinio pagrindų, susijusių su sprendimo 1 straipsniu, nėra reikalo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 118 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, ji turi padengti *CDA* išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus.
- 119 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalį Pirmosios instancijos teismas gali nurodyti, kad į bylą įstojusi šalis pati padengtų savo bylinėjimosi išlaidas. Šioje byloje Vokietijos Federacinė Respublika ir *ODS* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (trečioji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2000 m. birželio 21 d. Komisijos sprendimo 2000/796/EB dėl Vokietijos bendrovės *CDA Compact Disc Albrechts GmbH* (Tiuringija) naudai suteiktos valstybės pagalbos 2 straipsnio 3 dalį.**

2. Nėra reikalo spręsti dėl likusios prašymo panaikinti sprendimą dalies.

3. Komisija padengia savo ir *CDA Datenträger Albrechts GmbH* bylinėjimosi išlaidas. Vokietijos Federacinė Respublika ir *ODS Optical Disc Service GmbH* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Azizi

García-Valdecasas

Cooke

Jaeger

Dehousse

Paskelbta 2005 m. spalio 19 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

E. Coulon

J. Azizi

Turinys

Teisės aktai	II - 4314
Faktinės aplinkybės	II - 4318
A — Bendrasis kontekstas	II - 4319
1. Įmonės steigimo stadija (1990–1992 m.)	II - 4319
2. Restruktūrizavimo stadija (1993–1998 m.)	II - 4321
3. Tam tikrų aktyvų perėjimas MTDA nuosavybėn	II - 4322
B — Administracinė procedūra	II - 4323
C — Faktinių aplinkybių konstatavimas ir teisinis vertinimas	II - 4324
1. Finansinė parama, kurią Vokietijos Federacinė Respublika suteikė steigimo stadijoje	II - 4324
2. Finansinė parama restruktūrizavimo stadijoje	II - 4328
3. Dėl pagalbos susigrąžinimo	II - 4331
4. Ginčijamo sprendimo rezoliucinė dalis	II - 4332
Procedūra ir šalių reikalavimai	II - 4334
Dėl teisės	II - 4336
I — Preliminarios pastabos	II - 4336
II — Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su EB 87 straipsnio 1 dalies ir EB 88 straipsnio 2 dalies pažeidimu	II - 4337
A — Šalių argumentai	II - 4337
B — Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4341
Dėl bylinėjimosi išlaidų	II - 4352